

РЕШЕНИЕ

№ 250

гр. Пазарджик, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Снежана Стоянова Административно наказателно дело № 20215220201965 по описа за 2021 година

взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „КА ПРОЕКТ – 2“ ЕООД, гр.Пловдив, ЕИК: 203015326, представлявано от управителя М.М.К. против НП № 13-2100020 от 02.12.2021 год. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Пазарджик, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във връзка с чл.414, ал.3 от КТ и за нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ на дружеството, в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до наличие на материална и процесуална незаконосъобразност на НП, с оглед на което се иска неговата отмяна. Твърди се, че НП било издадено от некомпетентен орган, тъй като седалището на дружеството било в град Пловдив. Оспорват се констатациите в НП, че лицето Г. ХР. АТ. полагало хидроизолация с четка над съществуващата битумна хидроизолация. Лицето не полагало никакъв труд към момента на проверката, а се намирало на обекта в качеството си на ангажирано по граждански договор лице. АНО не бил направил мотивирана преценка за наличието на

маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Освен това АНО не бил изложил мотиви за обосноваване размера на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание за дружеството жалбоподател се явява процесуален представител, който поддържа жалбата и иска отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание ДИТ-Пазарджик се представлява от ст.юриск.Ш., която оспорва жалбата и пледира НП да бъде потвърдено.

Съдът, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството-жалбоподател е санкционирано за това, че на 02.09.2021 година около 10,50 часа, в качеството си на работодател не е уредил като трудови отношенията при предоставяне на работна сила, като не е сключил трудов договор в писмена форма с Г. ХР. АТ. с ЕГН : *****. Същият бил заварен да работи на обект: „Ремонт в ПС Пазарджик“, представляващ частична хидроизолация на покрива на сградата на Централна пощенска банка гр.Пазарджик, находящ се в град Пазарджик, улица „Екзарх Йосиф“ № 11, като дружеството - жалбоподател било изпълнител по договор за изпълнение на СМР и доставка на материали от 05.08.2021 год. за обекта на контрол /договор на л.15 – л.16 в делото/. Нарушението било констатирано на 20.09.2021 г., при преглед на фирмената документация на дружеството-жалбоподател, когато било установено, че за лицето Г.А. няма сключен трудов договор в писмена форма.

Всичко това съставлявало нарушение по чл. 62, ал.1, във връзка с чл.1 ал.2 от КТ.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН от св.Р.М. - главен инспектор в ДИТ-Пазарджик, въз основа на който било издадено атакуваното НП. НП било получено от упълномощено от жалбоподателя лице на 06.12.2021 г. , а жалбата била подадена по пощата на 13.12.2021 год. / пощенски плик на л.46 делото/, т.е. в срок, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледани по същество, възраженията в жалбата не са основателни.

Неоснователно е възражението, че АНО не притежава териториална компетентност. На това възражение следва да се отговори, като се посочи, че материалната, в т.ч. териториалната компетентност по ЗАНН се определя от местоизвършването на нарушението, а не от седалището на санкционирувания субект.

От показанията на св. Р.М. – главен инспектор в ДИТ-Пазарджик се установява, че на 02.09.2021 г. извършил проверка на покрива на Централна пощенска банка гр.Пазарджик, находящ се в град Пазарджик, улица „Екзарх Йосиф“ № 11, който бил в процес на ремонт, извършван от дружеството-жалбоподател като изпълнител. На място свид.М. заварил свид. Г.А., който с помощта на четка полагал грунд над съществуващата битумна хидроизолация, която била компроментирана. На място освен свид.А. бил и неговия баща, както и лице, което работила като шофьор, като и двамата се намирали с дружеството-жалбоподател в трудово правни отношения. Свид.А. бил облечен с работни нефирмени дрехи, които били изцапани от естеството на работата. Свид. М. помолил свид.А. да преустанови работата и да попълни декларация по чл.420 КТ. Свид.А. попълнил декларацията собственоръчно като написал, че работи при жалбоподателя от една седмица като общ работник с работно време от 08,00 до 17,00 часа, почивни дни в събота и неделя и трудово възнаграждение 30,00 лв. на ден. След това свид. М. взел декларацията и изготвил призовка до управителя на дружеството-жалбоподател за явяване в ДИТ – Пазарджик на 17.09.2021 г. със задължение да представи относимата документация. След преглед на същата св.М. установил, че за лицето Г.А. няма сключен трудов договор в писмена форма. Бил представен граждански договор от 31.08.2021 г. /л.14 в делото/ с предмет почистване на покрив, изхвърляне на боклук и пренасяне на материали за изолация на обекта.

Съдът кредитира изцяло показанията на св.М., т.к. той макар и служебно обвързан с АНО, няма никакъв личен мотив да изкривява фактите от обективната действителност и да уличава дружеството, като му приписва нарушения, които не са били извършени. В подкрепа на това са и тази част от показанията на свид.М., с която установи, че заварените

да престираат труд лица били без лични предпазни средства, но въпреки това не съставил АУАН срещу изпълнителя на СМР /жалбоподателя/ за неспазване на ЗБУТ.

В противоречие с показанията на свид.М. се намират показанията на свид.Г.А., на които съдът не вярва в по-голямата им част . Този свидетел изнесе твърдения, че е неграмотен. Не можел нито да чете, нито да пише. Декларацията, макар и подписана от него, била попълнена от лице на име Сашко, който попълнил данните по свое усмотрение, без да го пита и без да му е прочете, преди да я подпише.

Тази част от показанията на св. А. красноречиво показва, че той не изнася факти от обективната действителност, тъй като в декларацията са попълнени лични данни – ЕГН, които няма как назовавания като Сашко да знае.

Освен това свид.А. изнесе твърдения, че бил на обекта само в деня на проверката, който факт се опровергава от приложените по делото документи за ежедневен инструктаж на л.13 и л.18 в делото.

Фактът, че представения пред свид.М. граждански договор е един антидатиран документ, чието съдържание не отговаря на уговорените права и задължения се установява от показанията на свид.А., който установи, че такъв договор не му е известен и че същият не съдържа неговия подпис. Съдът вярва на тази част от показанията на свид.А., като намираща се в синхрон с показанията на свид.М. и писмените доказателства по делото – договора за изпълнение на СМР и количествено-стойностната сметка, от чието съдържание също следва извода, че гражданския договор е съставен за целите на процеса, с оглед осуетяване на административно наказателната отговорност.

При това положение съдът намира за доказано до степен на несъмненост, че уговорката между дружеството – жалбоподател и свид. Г. ХР. АТ. за работата му на обекта на контрол, изразяваща се в извършване на СМР представлява уговорка за предоставяне на работна сила. При това положение дружеството-жалбоподател законосъобразно е санкционирано за нарушение на 62, ал.1, във връзка с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда. Както описанието на нарушението в АУАН и в НП, така и доказателствата по делото сочат, че свид. Г.А. е престирал труд на

02.09.2021 г. за жалбоподателя, след устна договорка помежду им относно съществените елементи на трудовото правоотношение без сключен трудов договор в писмена форма. При това положение нарушението е квалифицирано правилно. Датата на нарушението е посочена съвсем ясно и това е датата, на която лицето е заварено да престира труд, при което не съществува противоречие между датата на нарушението и събраните по делото доказателства. Вярно е, че свид.А. е посочил в попълнената от него декларация, че работи при жалбоподателя от една седмица, а от документите за проведен инструктаж – поне от 01.09.2021 год. но нарушението е от категорията на т.нар. продължени, т.е. факт е било и към датата на нарушението – 02.09.2021 г.

Съдът счита, че при определяне размера на имуществената санкция АНО не се е съобразил с изискванията на чл.27 от ЗАНН за нейната индивидуализация.

Не става ясно защо е била определена санкция в размер от 1800 лева, т.е. над минимума, при положение, че не са изтъкнати никакви смекчаващи или отегчаващи обстоятелства. В случая доказателствата по делото сочат, че свид.Г.А. е работил съвсем кратко време без трудов договор. Преценявайки това обстоятелство съдът намира, че наложената имуществена санкция следва да се намали до минимума предвиден в закона, а именно в размер на 1500 лева, с което целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати. Тук е мястото да се посочи, че за това нарушение чл.28 ЗАНН е неприложим.

Процесуалният представител на жалбоподателя претендира присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение, като съевременно представи доказателства, че са направени такива в размер на 600 лева. От своя страна юрисконсулта на ДИТ Пазарджик направи възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно и преценявайки фактическата и правна сложност на делото, намира че следва да го намали до 400 лева, при положение че минимално предвиденото такова, изчислено по реда на чл.18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения се равнява на 356 лева.

Процесуалният представител на ДИТ Пазарджик претендира

юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда.

Съдът като взема предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ определя на юрисконсулта възнаграждение в размер на 100 лв.

По въпроса за разноските на основание чл.144 от АПК субсидиарно приложение следва да намерят правилата на ГПК, тъй като се касае за изменение на атакуваното наказателно постановление и изменение на размера на наложената санкция. В този смисъл разноските следва да се присъдят по съразмерност съответно на намаляването на размера на санкцията. Ето защо жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, към която структурно принадлежи ДИТ – Пазарджик юрисконсултско възнаграждение по съразмерност в размер на 83, 33 лв. От своя страна Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сума в размер на 66,67 лева – направени разноски за адвокатско възнаграждение по съразмерност.

По горните съображения, и на основание чл.63, ал.7, т.4 от ЗАНН, РС – Пазарджик ,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 13-2100020 от 02.12.2021 год. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Пазарджик, с което на „КА ПРОЕКТ – 2“ ЕООД, гр.Пловдив, ЕИК: 203015326, представлявано от управителя М.М.К. на основание чл.416, ал.5 от КТ, във връзка с чл.414, ал.3 от КТ и за нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лева, като НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА „КА ПРОЕКТ – 2“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, р-н Южен, ул. „Пере Тошев“ № 99, вх. А, ет. 2, ап. 5, представлявано от управителя М.М.К. със ЕИК: 203015326, да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с код по БУЛСТАТ: 831545394, адрес: бул. „Княз Александър Дондуков“ 3, 1000

Център, гр.София сума в размер на 83,33 лева (осемдесет и три лева и 33 ст.)
- юрисконсултско възнаграждение по съразмерност.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с код по БУЛСТАТ: 831545394, адрес: бул. „Княз Александър Дондуков“ 3, 1000 Център, гр.София да заплати на „КА ПРОЕКТ – 2“ ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, р-н Южен, ул. „Пере Тошев“ № 99, вх. А, ет. 2, ап. 5, представлявано от управителя управителя М.М.К. със ЕИК: 203015326 сума в размер на 66,67 лева (шестдесет и шест лева и 67 ст.) – направени разноски за адвокатско възнаграждение по съразмерност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Пазарджик в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____